

[Hans Lund.]

Vi ved alle, at den skattepligtige indkomst kan fremkomme på vidt forskellige måder og ikke behøver at have samme værdi fra den ene familie til den anden. Sygdom, børnenes uddannelse, højere boligudgifter og mange andre ting kan spille ind. Kan dette lille lovforslag få principiel betydning på andre områder i lovgivningen, skal det kun glæde mig, og jeg vil gerne anbefale, at det vedtages.

Enggaard: Da mit partis ordfører, hr. Alfred Bøgh, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne gøre et par bemærkninger i anledning af det foreliggende lovforslag.

Venstre var imod loven, da den blev vedtaget i 1965, og udviklingen siden da har egentlig kun bestyrket os i, at låneordninger ikke er den rigtige vej til at løse problemet. Vi mener fortsat, at en promillegrænse for den kommunale grundskyld er en bedre løsning. Derfor har venstre da også bebudet, at vi i denne samling vil stille forslag om en overgrænse for den kommunale grundskyld. Siden loven blev vedtaget i 1965, er overgrænsen for den kommunale grundskyldpromille jo fjernet. Resultatet kender vi allerede i form af, at visse omegnskommuner i det københavnske område har hævet den kommunale grundskyldpromille til 30, 40, ja, i et enkelt tilfælde til 47 promille. Man kan ikke undgå at få den tanke, at det i visse tilfælde kan have været et medvirkende argument for denne mangedobling af promillen, at pensionister og ligestillede ved denne låneordning ligesom har fået et plaster på såret.

Realitetsændringen i lovforslaget — dette, at det nu overlades til kommunerne alene at træffe afgørelsen ud fra, om de økonomiske forhold taler derfor — kan venstre ikke have nogen indvendinger imod. Det vil utvivlsomt give en mere smidig administration. Imidlertid er der et par andre forhold i forbindelse med kriterierne for opnåelse af lån, som vi gerne vil have mulighed for at behandle mere detaljeret i et udvalg.

Poul Schiüter: Det lovforslag, som nu er til behandling, angår ændringer i en meget

ung lov. Den blev vedtaget for første gang af dette ting for omkring 2½ år siden. Da den dengang blev vedtaget, var det svært for tinget at danne sig et skøn over, hvorvidt der var et større behov for en lov af denne art; vi kunne ikke vide ret meget om det, mange havde deres tvivl, det gjaldt også mit parti. Vi medvirkede ikke ved lovens gennemførelse netop ud fra den bedømmelse, at vi ikke fandt, at der var påvist et klart behov for en lovgivning som denne.

Nu er der altså gået 2½ år, og i dette øjeblik burde vi i og for sig alle kunne være klogere. Vi burde vist have et materiale nu, som illustrerede for os, i hvilket omfang loven har været benyttet. Indenrigsministeren er da også inde på det i bemærkningerne til lovforslaget og siger om det, at loven har kun været anvendt i meget begrænset omfang. Men hvad er nu et meget begrænset omfang? Er det 20 tilfælde, er det 200, eller er det 2.000?

Den højtærede statsminister fremsatte jo for kort tid siden en erklæring om, at i fremtiden skulle vi have et væsentlig fyldigere materiale til rådighed allerede i de bemærkninger, som ledsager lovforslagene, således at vi kunne være på mere sikker grund under førstebehandlingen. Det har hjulpet visse steder, har jeg hæftet mig ved. Nu ved vi jo alle, at indenrigsministeren er en meget selvstændig personlighed, men jeg synes i og for sig, at indenrigsministeren burde have fulgt denne proklamation op og allerede i bemærkningerne til lovforslaget have givet os oplysninger om, i hvilket omfang loven havde været anvendt. Jeg synes, man skulle have ulejliget sig med at fremskaffe et sådant statistisk materiale.

Jeg røber jo ingen hemmelighed, når jeg siger, at Gladsaxe kommune ligesom var det inspiratoriske udgangspunkt for denne lov, da vi fik den i sin tid, og jeg kan da oplyse tinget om, at i denne kommune har man i alt kun i 57 tilfælde brugt loven. Tendensen for lovens anvendelse er stærkt nedadgående; i året 1967 har den kun i 7 tilfælde været brugt, og det drejer sig om ganske små beløb. Bevares — der er jo kommuner, som har meget høje grundskyldpromiller, og det kunne tænkes, at behovet for loven her er større. Det kunne